

en sekundær løsning. Det er rigtigt, at vi kan hjælpe de ressourcetsvage ved at sørge for, at de kommer i arbejde; men når de ikke har arbejde her og nu, henviser vi dem til ca. 10-20 pct. af de almene boligbebyggelser. Var det ikke en idé at sørge for, at de rent faktisk fik nogle flere konkrete valgmuligheder på boligmarkedet?

Jeg synes, der er mange gode takter i boligudspillet, men jeg vil godt spørge fru Lissa Mathiasen, om hun faktisk mener, at 2.000 ekstra boliger om året er tilstrækkeligt til at dække boligbehovet i byerne med det pres, der er.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er interessant at se det billede, der tegner sig efter ordførernes meldinger vedrørende behovet for boliger, for der tegner sig det klare billede, at man siger fra alle sider i Folketingsalen: Det er godt, at der er kommet et udspil fra regeringen med disse ca. 2.000 boliger om året, men det er ikke nok. Der er et større boligbehov, og derfor skal vi have tallet op. Det synes jeg fremgår meget klart, og det signal håber jeg også fru Lissa Mathiasen bringer videre til finansministeren i forbindelse med de kommuneforhandlinger, der finder sted, for det er jo dér, krumtappen i løsningen ligger.

Nu siger fru Lissa Mathiasen, at der kommer lovforslag til oktober; men det vil jo sige, at det haster, for vi skal altså sikre, at der i forbindelse med kommuneforhandlingerne – gerne med det forslag, som KL og Enhedslisten har fremsat om de 7 pct. – gives kommunerne en mulighed for at få det ind i budgetterne for 2002, og derfor vil jeg godt spørge fru Lissa Mathiasen, om hun ikke er enig i, at det faktisk er i forhandlingerne her i maj og juni, rammerne skal på plads, altså at det er en bunden opgave for os alle sammen, som faktisk haster temmelig meget.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Fru Lissa Mathiasen erkender, at der er behov for flere boliger. Ja, det er der vel – til danskerne. Det er jo danskerne, der har svært ved at få en passende bolig. Det er jo ikke de mange flygtninge og indvandrere, der kommer hertil hvert år i stadig stigende omfang. De har ikke noget boligproblem, for det er jo sådan, at kommunerne skal skaffe disse mennesker en passende bolig inden for 3 måneder, så de har det jo ganske nemt.

Næh, det er danskerne, der har problemerne, og disse problemer løser man slet, slet ikke ved bare at bygge 2.000 flere boliger om året. Disse flygtninge og indvandrere kommer jo fortsat her til landet i hobetal, og de kan være trygge, så længe vi har en socialdemokratisk regering, for dem særbehandler man jo positivt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasen, og derefter har jeg hr. John Vinther og fru Annie Lunde Hansen skrevet op.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg opfordrede i et tidligere indlæg hr. Egil Møller til, om vi ikke skulle prøve at få en lidt mere anstændig debat, en lidt mere værdig debat i dag. Det synes jeg vi skylder os selv, men ikke mindst synes jeg faktisk, vi skylder menneskene uden for dette hus at vise, at vi også formår det. Derfor håber jeg egentlig, at vi kan slutte denne del af hr. Egil Møllers indlæg af med at konstatere enighed om, at der er et behov for boliger, så alle – som det også er formålet med udspillet fra regeringens side – der har et boligbehov, kan få det dækket. Det er vel det, det drejer sig om, vi skal vel ikke til at sortere mennesker i den sammenhæng.

Kunne vi ikke blive enige om det og dermed også få sluttet den del af diskussionen? Jeg synes ikke, vi hverken skal sortere eller på anden måde diskriminere dem, der har et behov for en bolig. Jeg ved godt, hvor mange der har henvendt sig til os, og det er det behov, vi skal have dækket.

Så vil jeg godt sige til hr. Knud Erik Hansen, at jeg havde faktisk et rimelig stort afsnit om de svage. For mig er det meget afgørende, at vi både hjælper de mennesker, som man må sige kan opleve i dag, at de hører til de svage i samfundet, men jeg er nok så optaget af at sikre, hvordan vi undgår, at der fremover skabes nye svage grupper. Jeg vil sige, at de to elementer går hånd i hånd for os, og det er helt afgørende.

Men jeg tror også, det betyder meget, at man i et område, en kommune eller en bydel har en miksning af stærke og svage. Det er en måde, man kan hjælpe nogle mennesker på, men det er også erhvervslivets ansvar, det er kommunens ansvar, og jeg vil sige, at vi har et ønske om, at vi ikke skaber svage mennesker, men tværtimod kan hjælpe dem.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg oplever det på den måde og har en forventning om, at vi vil se